

Källskatten

Löneavdrag för utländska arbetare

I inkomsten framställning har anhållits om nämndens förklaring rörande vissa spörsmål i fråga om löneavdrag för utländska arbetstagare med anställning i Sverige.

Huruvida löneavdrag för skatt skall verkställas å lön till utländska arbetstagare eller ej är beroende av i vad mån skattskyldighet föreligger här i riket för den tjänsteinkomst, varå avdraget ifrågasättes skola ske. Därvidlag kan som en allmän regel angivas att fysisk person, oavsett om han är svensk eller utländsk medborgare och oavsett om han kan anses bosatt i Sverige eller ej, är skattskyldig här i riket för all härifrån uppburen, genom verksamhet här i riket förvärvad inkomst av tjänst.

I följd härav bör det förhållandet, att arbetstagare är utländsk medborgare, icke i och för sig föranleda att arbetsgivare kan anses vara befriad från att verkställa löneavdrag.

Från angivna regel om skattskyldigheten gälla vissa undantag.

På grund av ett med *Danmark* ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning skall sålunda inkomst av tjänst beskattas allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt. Enligt tillämpningskungörelsen till avtalet gäller ock vad som stadgats om svenska eller danska medborgare, som varit bosatta i endera staten, om sådan svensk eller dansk medborgare, som stadigvaran-

de vistats i staden utan att vara bosatt i någondera staten.

Svensk eller dansk medborgare, som varit bosatt i Danmark, skall dock för tid, då han stadigvarande vistats i Sverige, av taxeringsmyndighet i vanlig ordning påföras taxering. Frågan om befrielse från skattskyldighet här i riket avgöres efter ansökan i varje särskilt fall av Kungl. Maj:t.

Nämnden har i visst sammanhang uttalat, att nu rådande förhållanden synas göra sannolikt, att dansk arbetstagares vistelse här i riket i allmänhet har sådan stadigvarande karaktär, som i kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt ävensom i tillämpningskungörelsen till Danmarksavtalet beträffande direkta skatter avses för skattskyldighet här i riket, såvida icke särskilda skäl däremot få anses föreligga, t. ex. om arbetstagaren har sitt hem i Danmark och åtminstone en gång i veckan besöker hemmet. Med undantag för dylikt fall bör enligt nämndens tidigare uttalande mening löneavdrag verkställas.

För att söka åstadkomma en så likformig handläggning av ifrågavarande ärenden som möjligt, har nämnden till de lokala skattemyndigheterna meddelat anvisningar om att beträffande dansk arbetstagare löneavdrag för skatt skall verkställas, därest icke sådana särskilda skäl däremot föreligga som ovan berörts, eller lokal skattemyndighet finner

att det med hänsyn till föreliggande arbetsavtal eller andra omständigheter med säkerhet kan antagas, att anställningen endast är tillfällig och att arbetstagaren efter dess slut lämnar Sverige.

Skulle emellertid arbetstagare, för vilken debetsedel å preliminär skatt utfärdats och skatt erlagts, avbryta sin vistelse här i riket, kan anledning förefinnas för arbetstagaren att hos vederbörande lokala skattemyndighet jämlikt 53 § uppbördsförordningen göra framställning om återbekommande av erlagd preliminär skatt. Visas därvid, att vistelsen här i riket icke varat längre än tre månader och kan med säkerhet antagas att arbetstagaren icke återvänder under inkomståret, torde i regel erlagd preliminär skatt böra återbetalas.

Nämnden har dock särskilt framhållit, att genom denna förklaring endast meddelats en allmän anvisning angående restitution av den preliminära skatten. Frågan prövas av vederbörande taxeringsmyndigheter.

Även enligt med Norge träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning skall inkomst av tjänst i princip beskattas allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt. I fråga om norsk arbetstagare har nämnden därför förklarat, att löneavdrag icke skall verkställas, om arbetsgivaren äger kännedom om att arbetstagaren är bosatt i Norge. Detta gäller särskilt då norsk arbetstagare med bostad i Norge tager arbetsanställning på svenska sidan av gränsen Sverige-Norge eller där norsk arbetstagare med arbetsanställning i Sverige har familj i Norge, vilken han regelbundet med icke allt för långa mellanrum besöker. Vet icke arbetsgivaren, var den norske arbetstagaren är bosatt, skall löneavdrag verkställas men arbetstagaren bör hänvisas till den lokala skattemyndigheten, som har att verkställa undersökning för att söka utröna bosättningen och med ledning av un-

dersökningens resultat meddela beslut i ärendet. Kan arbetstagaren styrka eller göra troligt, att han är bosatt i Norge, har den lokala skattemyndigheten att förklara, att löneavdrag icke skall verkställas. I övriga fall torde som regel löneavdrag böra ske och debetsedel utfärdas, där så icke tidigare skett.

Vad förut sagts beträffande dansk arbetstagare skall jämväl gälla beträffande sådan norsk arbetstagare, vilken icke kunnat styrka eller göra troligt, att han är bosatt i Norge. Motsvarande bestämmelser skola även gälla *isländsk, nederländsk, och ungersk* arbetstagare.

Även med Finland har Sverige ingått avtal för undvikande av dubbelbeskattning. I fråga om inkomst av enskild tjänst innebär detta avtal, att sådan inkomst — med vissa undantag, som i förevarande fall torde sakna betydelse — skall beskattas allenast i den av de båda staterna där verksamheten utövas.

Löneavdrag för finsk arbetstagare skall sålunda alltid verkställas.

För fullständighetens skull må här ock nämnas, att Sverige ingått avtal till undvikande av dubbelbeskattning, vilka beröra inkomst av tjänst, även med Amerikas Förenta Stater, Kanada, Frankrike, Tyskland, Schweiz, Storbritannien och Österrike. I avseende å medborgare i dessa länder gäller i fråga om löneavdrag för skatt i stort sett vad som anförts om finska medborgare.

Därest löneavdragsskyldighet föreligger, har arbetsgivaren att i vanlig ordning avfordra den utländske arbetstagaren debetsedel eller, därest icke debetsedel överlämnas, verkställa löneavdrag med tjugufem procent. Om arbetstagare förklarar sig icke hava fått någon debetsedel finner nämnden önskvärt att arbetsgivaren lämnar arbetstagaren hjälp med att till den lokala skattemyndigheten ingiva framställning om utfärdande av debetsedel.

Skyldighet att utfärda debetsedel

åvilar lokal skattemyndighet å den ort, där den skattskyldige är mantalsskriven för inkomståret eller, om mantalsskrivning icke ägt rum, där han först varit bosatt eller stadigvarande vistats under nämnda år.

I framställningen beröres särskilt frågan, huruvida varaktigheten av vistelsen här i landet kan ha betydelse för bestämmandet av löneavdragets storlek.

Jämlikt nu gällande lydelse av 48 § 3 mom. kommunalskattelagen äger skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt allenast under en del av ett beskattningsår, i hemortskommunen åtnjuta kommunalt ortsavdrag, utgörande för varje kalendermånad eller del därav, varunder han varit här i riket bosatt, en tolfte del av det för helt beskattningsår medgivna ortsavdraget. Motsvarande bestämmelser gälla enligt 8 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt beträffande statligt ortsavdrag.

År skattskyldigs vistelse här i landet inskränkt till en del av beskattningsåret, kan ett efter skattetablerna beräknat löneavdrag för preliminär A-skatt bliva för högt. Lokal skattemyndighet kan därför ha anledning att vid utfärdandet av debetsedel vidtaga viss jämkning av skatten. Nämnden har tidigare meddelat de lokala skattemyndigheterna anvisningar om sättet för jämkning av preliminär A-skatt samt angående omräkning av ortsavdrag vid bland annat sådan jämkning för skattskyldig, som endast under en del av ett inkomstår är bosatt i Sverige.

Ett annat spörsmål gäller frågan om skyldighet att verkställa löneavdrag, då inkomsten av tjänst här i riket för utländsk arbetstagare beräknas understiga 600 kronor för beskattningsår. Enligt nu gällande lydelse av 51 § kommunalskattelagen och 9 § förordningen om statlig in-

komstskatt inträder för fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, skatteplikt till kommunal inkomstskatt i hemortskommunen och till statlig inkomstskatt, om den beräknade beskattningsbara inkomsten i respektive fall uppgår till minst 20 kronor.

Med hänsyn till dessa bestämmelser och till vad ovan anförts om ortsavdrag är det numera — i motsats till vad tidigare gällt — icke möjligt att fastställa ett belopp, under vilket löneavdrag för skatt icke skall verkställas för skattskyldig fysisk person, som vistats i landet endast en del av beskattningsåret.

Sammanfattning

Beträffande andra utländska arbetstagare än sådana som äro danska, isländska, nederländska, norska eller ungerska medborgare skall som regel löneavdrag för skatt alltid verkställas. Arbetsgivare, som anställer sådana arbetstagare, har alltså att verkställa löneavdrag för skatt i enlighet med den debetsedel å preliminär skatt, som vederbörande lokala skattemyndighet utfärdat. Kan arbetstagaren icke förete sådan debetsedel, skall löneavdrag verkställas med tjugufem procent, till dess arbetstagaren anskaffat debetsedel.

Beträffande danska, isländska, nederländska, norska och ungerska medborgare gäller att löneavdrag i praktiken regelmässigt skall verkställas. Därvid torde dock observeras de betydelsefulla undantag, som ovan i framställningen angivits.

Arbetsgivare, som är tveksam huruvida löneavdrag skall verkställas för utländsk arbetstagare, har att vända sig till lokala skattemyndigheten i orten för att erhålla besked.